

**1 maj
1970**

nr. 4 1972

TJEN FOLKET

★ diskusjonsblad for MLG

INNHOOLD.

Leder	s.3.
Utkast til arbeidsprogram for partiet.	s.4.
Utkast til vedtekter for partiet	s.8.
Om nomiansjon av kamerater til sentralkomiteen i et kommunistisk parti	s.20.
Bygg kulturfronten	s.22.
Ikke bare SIPO driver overvåkning.	s.24.
Kommunistisk arbeid blandt bønder og fiskere.	s.25
Hva mener ml'erne om økologi.	s.29.
Klasseforholdene i en bydel i Bergen.	s.30.
Ta alvorlig på sikringsarbeidet.	s.35.

En artikkel om prinsipp-programmet for partiet vil komme
i et ekstrainummer av TF.

LEDER:

NÅ SETTER VI I GANG FOR ALVOR!

I dette nummeret foreligger det tre programmatisk dokumenter som kamerater i SK har utarbeida på grunnlag av diskusjoner i SK. Det betyr at partidiskusjonene er i gang for alvor. Disse dokumentene er utkast til vedtak vi mener den første partikongressen bør fatte.

Partiet trenger et prinsippprogram for å slå fast den grunnleggende retninga for partiets arbeid. Dets strategi i Norge, dets klassegrunnlag osv. Et program som dette må slå fast hva vi mener med proletariatets demokratiske diktatur i Norge, og det må analysere veien fram til dette målet. Så vidt vi kan se har det aldri i norsk historie eksistert et partiprogram som på en helhetlig og riktig måte har forent marxismen-leninismens allmenne prinsipper med en konkret analyse av det norske safunnet. Det har nok eksistert tilløp, og elementer til et program, men ikke som en helhet. Derfor er det ikke så lite viktig det arbeidet vi gir oss i kast med. Det bør derfor mane oss til grundighet og et kritisk blikk. Alle kamerater bør gjøre seg opp en mening om utkastet og komme med forslag til endringer og tilføyelser. Samtidig må ikke den store oppgaven gjøre oss tafatte av redsel for å ikke løse den perfekt. Vår bevegelse har erfaringer og teoretisk nivå til å gi seg i kast med denne oppgaven, med en aktiv innsats fra alle medlemmer og så mange som mulig av våre venner og sympatisører vil vi helt sikkert løse oppgaven.

Partiet trenger også et arbeidsprogram. Her står vi så langt fra på bar bakke, fordi de aller fleste har erfaring fra diskusjoner av RAFs 1. mai program som inneholder mange krav og paroler som et kommunistisk arbeidsprogram vil ta opp. Nå er sjølsagt et RAF-program mer tidsbestemt, og det har ikke samme karakter som et arbeidsprogram for et kommunistisk parti, men likevel kan vi lære mye av de 1. mai-diskusjonene vi har ført.

Tilslutt må naturligvis den første partikongressen vedta statutter. Det utkastet som foreligger går ut fra at det ikke skal være idealstatutter for et idealparti, men anvendbare statutter for et helt bestemt parti. Vi mener det er et riktig utgangspunkt. Forøvrig bør diskusjoner av statuttene kunne by på mange prinsipielle avklaringer.

Sjølsagt bør partikongressen kunne fatte andre vedtak, enkeltvedtak om programmatisk spørsmål, f. eks. partiets kulturprogram, resolusjoner om aktuelle spørsmål osv. Kamerater som har slike forslag bør prøve å få dem ned på papiret så snart som mulig. Forøvrig er dette ikke s t r e n g t nødvendige ting for stiftelseskongressen å vedta. Det er derfor ingen grunn til bekymring om vi ikke kommer så langt med slike dokumenter.

Inntil folkeavstemninga vil det ikke bli lagt opp til obligatoriske møter om disse dokumentene, men vi håper likevel at kamerater kan sende inn kommentarer og forslag enkeltvis.

UTKAST TIL ARBEIDS- PROGRAM FOR PARTIET

1. FORMÅLET MED ARBEIDSPROGRAMMET

Kommunistene har ei langsiktig målsetning som er uttrykt i prinsippprogrammet. Den går i korthet ut på å forene alle revolusjonære og progressive lag av folket rundt arbeiderklassen for å styrte monopolkapitalens diktatur og opprette proletariatets diktatur. Denne nye staten skal løse folkets økonomiske, sosiale og politiske problemer ved å fjerne årsakene til dem og legge grunnen for det klasseløse samfunnet, kommunismen.

Det at vi har ei slik målsetning, betyr ikke at vi mener at det ikke kan gjøres en hel rekke ting i dag, her og nå. Vi støtter alle kamper som kan gi folket forbedringer, sjøl om de ikke fjerner årsakene til vanskene, nemlig utbyttinga. Vårt arbeidsprogram er en sammenfatning av våre ulike minimumsparoler på forskjellige områder. Det danner basisen for vårt politiske arbeid i Norge i dag, og er den rammen folk kan kontrollere Partiet og Partiets tillitsmenn utfra. Arbeidsprogrammet stiller paroler vi vil kjempe for, paroler som er stilt slik at de tjener folkets interesser, paroler som ikke stiller de ulike gruppene av folket opp mot hverandre, men tvert om forener dem.

Arbeidsprogrammet er utformet ut fra en klasseanalyse og den konkrete situasjonen i Norge i dag. Det er derfor et dokument som vil forandre seg, og bør forandres, etter som kampen utvikles, nye forhold kommer i brennpunktet og styrkeforholda forrykkes.

Programmet inneholder paroler på ulike nivåer. Noen av dem er paroler som det er stor sannsynlighet for at folket alt nå kan få tvunget fram resultater på, mens andre stiller krav som monopolkapitalen høyst sannsynlig ikke vil innfri. Denne typen krav er det imidlertid riktig å reise alt i dag, fordi intense kamper kan gi delseire for noen av dem allerede før det nåværende klassediktaturet er styrtet.

Gjennom å reise massekamper rundt ulike av minimumsparolene vil partiet også arbeide for å styrke den sosialistiske bevisstheten i arbeiderklassen og folket. Slik blir programmet som helhet noe mer enn summen av enkeltparolene, det blir et helstøpt minimumsprogram som peker direkte framover mot den sosialistiske revolusjonen og arbeiderklassens maktovertakelse.

2. ARBEIDSPROGRAMMETS KRAV

2.1 Støtte til folkenes frigjøringskamp, anerkjennelse av PRR og Kambodsjas regjering under Sihanouk, utvikling av forbindelsene med Kina og Albania. Bekjempelse av USA-imperialismen, sosialimperialismen og alle andre imperialister. Bryt med Saigon og alle underhåndenforbindelser med de falske lederne på Taiwan. Ingen form for støtte til Israels sionistiske aggresjon eller til de fascistiske regimene i Portugal, Spania, Hellas og Tyrkia. Støtte til det irske folkets frigjøringskamp.

2.2 For nasjonal sjølråderett. Bryt med alle imperialistiske allianser, NATO ut av Norge. Nei til norsk innlemmelse i EEC og andre former for union eller traktat som beskjærer norsk suverenitet. Nei til frihandel, for handel på basis av gjensidig fordel med alle land som anerkjenner norsk suverenitet. Ingen fremmede tropper eller militære på norsk jord. Ingen fremmede baser på norsk jord. Mot norsk støtte til eller deltakelse i enhver form for aggresjonskrig. For forsvar mot aggresjon.

For allsidig utbygging av norsk økonomi basert på prinsippet om å stole på egne krefter. Norsk kontroll over norske naturressurser og råvarer. Nei til utenlandsk etablering i Norge. Nei til utenlandsk utnyttning av norsk olje. Nei til boring nord for den 62. breddegrad. Konfiskering av utenlandske imperialistiske bedrifter i Norge. Uavhengig norsk pengesystem.

Oppgivelse av norske etableringer i utlandet. Stans kapitaleksporten. Tiltak mot rederkapitalens utplyndring av de fattige landa.

2.3 Full organisasjons-, trykke- og talefrihet i alle deler av det norske samfunnet, også i det militære og på bedriftene. Full demonstrasjons- og møtefrihet. Forbud mot svartelisting, sikkerhetspolitiets arkiv tilintetgjøres. Innstilling av bevilgninger til overvåkningstjeneste. Ingen bevilgninger til det borgerlige militærapparatet. Mot enhver undergraving av de demokratiske rettighetene. Umiddelbar oppløsning av de spesielle politistyrkene. Ingen ansettelse skal hindres pga. politisk standpunkt, tro, hudfarge el. likn. Full rettigheter til de utenlandske arbeiderne som i dag er bosatt i Norge. Skikkelig behandling av de kriminelle. Oppheving av monarkiet, for republikk.

2.4 Gjennomføring av 36 timers arbeidsuke som maksimum for alle arbeidere uten reduksjon i lønnene. 8 timer som maksimal lengde på arbeidsdagen må bli en realitet. Vekk med moms og alle indirekte skatter. Senking av alle direkte skatter med unntak av skatter på de rikeste. Lik lønn for likt arbeid. Prisstopp. Arbeid til alle. Skjerpa tiltak mot helsefarlige og dårlig sikra arbeidsplasser. Stans forgiftninga av arbeiderne. Opphev tvangslovene i arbeidslivet. Mot rasjonalisering og tidsstudier. Mot tvungen voldgift. Mot tvungen overtid. Drastisk innskrenkning av nattarbeidet. Sikre garantier mot oppsigelser og innskrenkninger. Mot import av arbeidskraft.

2.5 Gjør fagforeningene til kamporganisasjoner. For et aktivt og levende demokrati i fagbevegelsen. Mot toppdirigering og bruk av LO mot de fagorganisertes interesser. Fagforeningene må igjen ta en uforsonlig kamp-holdning til kapitalen og yte solidarisk støtte til alle arbeidsfolk i kamp. Mot kollektivt medlemskap. Fagforeningene må støtte opp om andre grupper av folket i kampen mot monopolkapitalen. For støtte til folkenes frigjørings-kamp mot imperialismen.

2.6 Sanering av småbøndenes og de mellomstore bøndenes gjeld. Heving av prisene fra produsent. Opprettholdelse og utvikling av livsgrunnlaget på landsbygda. 50 miles fiskerigrense, sikring av kystfisket. Drastisk heving av fiskeprisene fra fisker og senking av salgsprisene til forbruker. Utdeling av godseierjord.

2.7 Full likestilling mellom kvinne og mann. Lik lønn for likt arbeid. Fulle politiske, økonomiske og sosiale rettigheter for kvinnene. Daghjems plasser til alle småbarn. Arbeidsplasser til kvinner overalt. Sosiale rettigheter for husmødre. Kraftig utbygging av fødeplasser over hele landet. Bekjempelse av kultur som nedverdiger kvinnene. Bekjempelse av prostitusjon.

Kamp mot den ideologiske undertrykkinga av kvinnene. Solidaritet mellom det arbeidende folkets kvinner og menn.

2.8 Bekjemp undertrykkinga av barn og ungdom. Utbygging av sikre leikeplasser for barn. Mot monopolkapitalens rasjonalisering av skoleverket. Mot den reaksjonære indoktrineringa av ungdommen. Konfesjonsfri skole. Gratis skolegang, inkludert lærebøker og andre hjelpemidler. Kraftig økning av stipendiene og gunstige lånebetingelser for ungdom under utdanning. Skoler der folk bor. Trygging av de økonomiske og sosiale kår, såvel som de politiske rettighetene til studenter og annen ungdom i utdanning. Arbeid for all ungdom som ønsker det. Lik lønn for likt arbeid må også gjelde unge arbeidere. Bedring av lærlingenes kår. Mot den reaksjonære kulturundertrykkinga av ungdommen. Mot monopolkapitalens spekulasjon i ungdommen. Mot spredning av narkotika blant ungdommen.

Sikring av gode og rimelige boliger for unge ektepar. Tilsvarende hybler for alle unge som trenger det. Sikring av økonomien og kulturen i bygdene for å trygge landsungdommens kår.

Frigjøre idretten fra kapitalens klør. Utvikle masseidretten. Styrke arbeidernes og utkantbefolkningas muligheter til å drive idrett.

Mot den militaristiske undertrykkinga av soldatene.

2.9 Fulle nasjonale rettigheter til den samiske befolkninga. Autonomi. Sikring av samenes livsgrunnlag, allsidig utbygging av produksjonen i samsvar med samenes ønsker, og sikring av en levestandard som den andre innbyggere i landet har. Sikre og utvikle samenes kultur. Full rett for samene til å oppnå all slags utdannelse på sitt eget språk. Forbindelsene mellom samer og nordmenn må baseres på gjensidig respekt, solidaritet og likeverd. Kamp mot monopolkapitalens og statens undertrykking av samene, er en uatskillelig del av det norske proletariatets oppgaver. Fulle politiske, sosiale, økonomiske og kulturelle rettigheter for alle minoritetsgrupper.

2.10 Stans fraflyttinga fra landsbygda ved å bygge ut næringslivet og de sosiale forholda allsidig. Drastisk forbedring av kommunikasjonene i samsvar med utkantbefolkningas ønsker. Opprettholdelse og utvikling av den folkelige kulturen på landsbygda. Høyning av levestandarden for utkantbefolkninga.

Stans i monopolkapitalens ødelegging av byene. Utbygging av sentrale byområder, ikke til kapitalens og statens svulmende administrasjon, men til boliger for folket. Gode og rimelige boliger til alle. Alle skal være sikret arbeid på hjemstedet.

Forsvar for småindustrielles og småhandelndes interesser mot monopolkapitalens og statens angrep.

Mot sentraliseringa. Bekjemp statens kvelertak på kommunene.

Kraftig utbygging av rimelige kollektive transportmidler.

2.11 Arbeidende mennesker skal ikke få sin levestandard redusert om de blir uføre eller går av med pensjon. Gratis legetilsyn og nødvendige hjelpemidler. Utbygging av helsevesenet med stor vekt på allsidig og spredt helsevesen i distriktene. Boliger for eldre. Økt utdanning av helsepersonell. Nei til rasjonalisering av helsevesenet. Trygging av de handikappedes kår, kraftig forbedring av deres muligheter til å ta del i det politiske, økonomiske, kulturelle og sosiale liv.

2.12 Stans i monopolkapitalens og imperialismens forgiftning av arbeiderne i fabrikkene. Stans kapitalens forgiftning av vann, luft og jord. Folket skal ikke betale for kapitalens forbrytelser. Stans i rasing av dyrkbar jord. Stans imperialismens rovdrift på norske ressurser. For allsidig anvendelse av avfallsstoffene fra industrien. Press på supermaktene og de andre imperialistene, med krav om at de bekoster utbedring av de skadene på naturen som de har forvoldt.

2.13 Mot den dekadente imperialistiske kulturen, mot monopolkapitalens reaksjonære kultur. For styrking og utvikling av den norske folkelige kulturen basert på det norske arbeidende folkets tradisjoner. Skille av kirke og stat. Slutt på kirkens propaganda i skolene, det militære og i kringkastinga.

Støtte til kulturarbeidernes og de intellektuelles krav.

3. SAMMENFATNING

Kommunistene ønsker å støtte alle som kjemper mot monopolkapitalen og imperialismen og å bekjempe alle som går deres ærend. Vi vil arbeide for en større enhet mellom alle grupper av det arbeidende folket i Norge, i kampen mot den felles fienden. Vi ønsker å styrke og utvikle masseorganisasjonene i Norge for at de bedre skal tjene massenes interesser i kampen mot fienden. Vi vil bekjempe statens og monopolkapitalens forsøk på å holde masseorganisasjonene slavebundet i forpliktelse til seg.

Dette arbeidet ser vi som et grunnlag for å skape en breiest mulig enhetsfront av det arbeidende folket i Norge mot monopolkapitalen og imperialismen som undertrykker og utbytter det.

UTKAST TIL VEDTEKTER FOR PARTIET

VEDTEKTSFORSLAG SENDT UT TIL DEBATT AV SK.

Dette vedtektsforslaget for et nytt kommunistisk parti er behandlet av SK. SK anbefaler det som et i hovedsak godt forslag til vedtekter. Samtidig har ikke SK tatt stilling til alle punktene i forslaget i detalj, og forbeholder seg retten til å komme med andre forslag der SK etter diskusjon finner at den ikke er enig i forslaget.

SK i MLG

HVA ER VEDTEKTER

– innledning til forslaget til vedtekter for et nytt kommunistisk parti i Norge –

Jeg trur at mange kamerater i den seinere tida har fått lov til å beholde det tradisjonelle borgerlige bildet av hva vedtekter er: formaliteter, retningslinjer for organisasjon atskilt fra politikken og ofte også uten realiteter.

Dette synet er grunnfalskt. Sjøl borgerlige vedtekter er i virkeligheten aldri atskilt fra politikken sjøl om det kan se sånn ut. Og kommunistiske vedtekter bør være programmatisk punkt som fastslår sin sammenheng med politikken hele veien.

Vedtektene inneholder nemlig prinsippene for en bevegelses organisering. Organisasjon er alltid et politisk spørsmål: Hvem har ledelsen? Hvilket formål skal organisasjonen tjene? Vedtektene tjener til å fastlegge en form for og oppbygging av organisasjonen **med en hensikt**: å sikre en bestemt ledelse og et bestemt mål. Om vedtektene ikke fungerer, er det følgelig også et politisk spørsmål. Det kan tjene en ledelse og linje som står i motstrid til formålet som ligger til grunn for vedtektene. På den andre siden kan ubrukte vedtekter svekke en ledelse og linje som virkelig svarer til den vedtektene er vedtatt for å sikre.

Vi i MLG har ikke hatt vedtektene i daglig bruk i hele organisasjonen på over ett år. Det er en alvorlig feil. Det har gjort oss sjuskete og usikre når det gjelder viktige politiske og organisatoriske spørsmål. Vi har unnlatt å bruke et av redskapene vi har til å hjelpe oss.

Kommunistiske vedtekter definerer et prinsipp av avgjørende betydning: den demokratiske sentralismen. Her og ingen andre steder er også plassen for å vedta medlemmenes, grunnorganisasjonenes og styrenes oppgaver og viktige trekk ved organisasjonens struktur. Organisasjonsprinsipper må som annen vitenskapelig sosialistisk teori tillempes for hvert enkelt land og for den tida vi lever i.

Er da ikke de leninistiske organisasjonsprinsippene fastlagt en gang for alle? Gjelder ikke den demokratiske sentralismen overalt og alltid for et kommunistisk parti? Sjøløst gjør den det. Men den demokratiske sentralismen kan ikke praktiseres **likt** under alle forhold. Det er klart at f. eks. under fascismen og under sosialismen vil kommunistpartiets demokrati fungere forskjellig.

Dessuten er det mange spørsmål som ikke løses bare ved å henvise til den demokratiske sentralismen. Se f. eks. på MLGs grunnorganisasjoner våren 1971 (bare distriktsenheter) mot våren 1972 (storlag/smålag). I begge tilfeller fungerte den demokratiske sentralismen i MLG, men den praktiske organiseringa av grunnorganisasjonene er likevel svært forskjellig. Dette er et spørsmål for vedtektene.

Lenin sjøl pekte på at det ikke finnes absolutte regler for åssen et kommunistisk parti skal være organisert, men understreket at det må utvikles smidige former i samsvar med behovene. **Det finnes ingen kommunistiske idealvedtekter.** Vi må ta hensyn til de nasjonale særegenhetene og den fasen i revolusjonen vi jobber under, men også vår organisasjons styrke og svakheter. Er vi 3 medlemmer er det liten grunn til å vedtektsfeste distriktsstyrer. Tilmed krava til medlemskap veksler. I Kina er det ingen grunn til å kreve i partivedtektene at medlemmer skal være årvåkne overfor SIPO – men det er det i Norge!

Når vi skriver vedtekter for partiet, må vi ha klart for oss:

At de skal inneholde det som er nødvendig for at vi skal kunne studere og anvende den demokratiske sentralismen, stille riktige krav til partimedlemmer og grunnorganisasjoner, organisere grunnorganisasjonene våre etter en best mulig partistruktur osv.

At de skal kunne trekkes fram for å avgjøre tvils- og tvistes spørsmål i organisasjonen: når det gjelder åssen en sak skal behandles, hva som er disiplinbrudd osv.

Vedtektene må være et programmatisk dokument og et studie- og arbeidsdokument som medlemmer, grunnorganisasjoner og styrer kommer tilbake til gang på gang.

FRA SK

Da må vi absolutt kreve:

At vedtektene er tilstrekkelig klare og utfyllende, slik at det ikke blir skapt unødvendig grunnlag for tvil.

At vedtektene **bare** inneholder bestemmelser som kan gjennomføres i vår organisasjon, vårt land og vår tid, slik at de ikke blir papirbestemmelser som mister all betydning fordi ingen tar dem alvorlig.

Tilfredsstiller dette vedtektsforslaget slike strenge krav? Det er spørsmålet alle som leser forslaget må stille. Om det er aldri så bra ellers, duger det ikke om det er uklart og inneholder noe som ikke kan praktiseres.

Mye i forslaget vil sikkert føre til diskusjon og motsigelser. Jeg skal ikke foregripe den debatten ved detaljerte forhåndskommentarer, men vil nøye meg med å stille noen spørsmål til foreløpig debatt:

Krava til medlemskap i punkt 3 – er det riktig stilt?

Er det riktig i punkt 4 med de strenge disiplinære tiltaka, og er det riktig i punkt 5 med den skarpe avvisninga av det som der defineres som fraksjonisme? Er fraksjon riktig definert?

Er forholdet mellom storlag og smålag slått fast på en riktig måte i femte kapittel, og er disse grunnorganisasjonenes oppgaver riktig fastslått?

– forfatteren av vedtektsforslaget –

I forslaget står KP for det framtidige navnet til partiet i motsetning til bare betegnelsen »partiet».

VEDTEKTER FOR KP

FØRSTE KAPITTEL

MEDLEMSKAP

1. Enhver norsk arbeider, lavere funksjonær, småbruker eller arbeidende bonde, fisker, husmor, intellektuell eller ethvert annet revolusjonært menneske som er over 18 år, godtar KPs statutter og allmenne linje, arbeider etter evne i en grunnorganisasjon, utfører KPs beslutninger, underordner seg partidisciplin og betaler medlemskontingenten, kan bli medlem av KP.

2. Søknader om medlemskap skal komme enkeltvis. Søknader må rettes til styret i en grunnorganisasjon (storlag eller smålag). Styret tar stilling til søknaden og legger fram sin innstilling for medlemsmøte, som avgjør om søkeren kan tas opp som kandidatmedlem.

Kandidatmedlemskap betyr en prøvetid i partiet, som skal vise om søkeren virkelig tilfredsstillter kravene som stilles til fullt medlemskap. I prøvetiden har kandidatmedlem rett til å få oppgaver av grunnorganisasjonen som kan gi kandidatmedlemmet høve til å utvikle seg politisk og vise om det virkelig er verdig til å bli partimedlem. Kandidatmedlem har de samme rettigheter og plikter som andre medlemmer, bortsett fra stemmerett. Kandidatmedlemmer bør ikke velges til tillitsverv.

Etter en tid avgjør medlemsmøte på grunnlag av ny styreinntstilling om kandidatmedlemmet kan tas opp som vanlig medlem i KP.

I tvilstilfelle skal medlemsopptak godkjennes av høyere organ. Dette gjelder bl. a. personer som har vært aktive fiender av den kommunistiske bevegelsen, som er blitt ekskludert av kommunistiske organisasjoner o.l.

3. Medlemmer av KP skal:

1) Studere og anvende marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning på skapende vis i samband med praksis og med hjelp av de retningslinjene partiet gir.

2) Arbeide for det store flertallet av det norske folkets og verdens folks interesser.

3) Forene seg med arbeiderklassen og det arbeidende folket og slå røtter i massene, aldri isolere seg eller unngå å ta del i massenes kamp. Kjempe mot monopolkapitalen, imperialismen og deres lakeier og aldri gjøre kompromisser med dem på folkets bekostning. Forene seg med alle progressive, også de som er under ledelse av opportunistene og kanskje tilmed for en tid lar seg bruke til å kjempe mot kommunistene. Kjempe for å avsløre de råtne opportunistiske lederne for å vinne fra dem massene av ærlige tilhengere. Kjempe mot håpløse opportuniste, fraksjonister, renegater og agenter i partiets rekker for å avsløre dem og drive dem ut av partiet.

4) Delta i intern debatt og demokratiske avgjørelser for å fastsette partiets linje på de enkelte områdene, sørge for at debatten holdes innafor partiet og utad lojalt sette i verk partiets vedtak.

5) Beskytte partiet og folket mot sikkerhetspolitiet og andre redskaper klassefienden bruker til spionasje på folket, og hindre at viktige opplysninger om partiet, partiets medlemmer og sympatisører og om andre progressive organisasjoner og mennesker kommer i klørne på spioner.

6) Støtte partiet økonomisk etter evne.

7) Være dristige med kritikk og sjølkritikk. Kritikk og sjølkritikk bør ikke dreie seg om bagateller. Den skal føres fram på en kameratslig måte, ha politisk sikte og ha som mål å rette på politiske og organisatoriske feil.

Medlemmene har rett og plikt til å arbeide etter disse retningslinjene, til å få hjelp av partiet til å sette dem ut i livet og til sjøl å hjelpe andre partimedlemmer med å sette dem ut i livet.

4. Når partimedlemmer bryter partidisiplinen, oppfører seg ukameratslig utad og i strid med KPs linje fører fram antikommunistiske standpunkter, krenker massenes interesser eller på annen måte skader partiet, skal partiets organer, innafor ramma av deres makt og myndighet, og alt etter hva saka gjelder, treffe de nødvendige disiplinære tiltak – advarsel, tilbaketrekking fra tillitsverv, suspensjon fra partiet, eksklusjon.

Tilbaketrekking fra tillitsverv kan vedtas av overordnede organer på alle plan og av medlemsmøte i grunnorganisasjonen (storlag og smålag). Suspensjon og eksklusjon fra partiet kan foretas av sentralkomiteen eller av medlemsmøte i grunnorganisasjonen (storlag), etter at den saka gjelder har fått høve til å forsvare seg. Valgt distriktsutvalg har høve til å suspendere medlemmer. Ved disiplinære tiltak skal det alltid gjøres merksam på retten til å anke.

Et medlem som er suspendert fra partiet mister alle medlemsrettigheter. Suspensjon fra partiet skal ikke vare mer enn 6 måneder.

Eksklusjon skal alltid innrapporteres til sentralkomiteen. Når eksklusjon eller andre disiplinære tiltak blir anket, skal sentralkomiteen ta den endelige avgjørelsen. Landsmøtet skal forelegges beretning om eksklusjoner i perioden.

Partimedlemmer som blir politisk sløve, passive og uinteresserte, til tross for at partiet har forsøkt å oppdra de, bør overtales til å gå ut av partiet og eventuelt fortsette å støtte partiet som sympatisører. Medlemmer som ikke betaler kontingent trass i oppfordring, eller erklærer at de ikke lengre vil være med i partiet, skal ansees som utmeldte.

Alle slags opplagte agenter, overløpere og skadegjørere skal raskt renskes ut av partiet og ikke slippes inn i rekkene igjen.

Om nødvendig skal det gjøres klart for massene utafor partiet at en bestemt person ikke lengre er medlem av KP.

ANNET KAPITTEL

PARTIETS ORGANISASJONSPRINSIPPER

5. Partiets grunnleggende organisasjonsprinsipp er den demokratiske sentralismen. De ledende organer på alle plan blir valgt etter demokratisk rådslagning. Hele partiet må strengt underordne seg en gjennomført og enhetlig disiplin: den enkelte er underordnet organisasjonen, mindretallet er underordnet flertallet, lavere organer er underordnet høyere, og hele partiet er underordnet sentralkomiteen.

Ledende partiorganer på alle plan skal regelmessig legge fram beretninger om sitt arbeid på landsmøter, distriktsmøter, konferanser og medlemsmøter i grunnorganisasjonen, og også på andre måter underrette medlemmene om viktige vedtak, direktiver og andre nyheter som har betydning for deres arbeid. De skal stadig merke seg hva massene i og utenfor partiet mener og godta medlemmenes overvåkning. Alle medlemmer har rett til å kritisere partiets organer og ledende medlemmer på alle plan, og legge fram forslag for dem. Et medlem som er uenig i lokale vedtak kan reservere sin mening og legge fram saka direkte for sentralkomiteen. Det er viktig å skape en politisk situasjon der det er både sentralisme og demokrati, både disiplin og frihet, både enhetlig vilje og personlig frimodighet og initiativ.

Eksistensen av egne grupper innafør KP som kjemper mot partiets linje, fører fram avvikende syn innad og utad og oppretter sine egne kontakter i partiet på tvers av partiets vanlige forbindelseslinjer og organer, er et uttrykk

FRA SK

For fraksjonisme. Eksistensen av fraksjoner er uforenlig med medlemsdemokratiet, fordi fraksjonens medlemmer setter sin gruppedisiplin høyere enn den disiplinen som bygger på medlemmenes demokratiske vedtak. Når flere avvikende syn føres fram utad blir medlemmene fratatt sin demokratiske rett til å fastsette partiets offisielle linje, det blir umulig for KP å stå fram som en samlet kraft i klassekampen, og dermed legges grunnen for at et parti splittes i flere. Konsekvensen av fraksjonisme er at det opprettes organisasjoner som kjemper innbyrdes i partiet. Fraksjonisme virker oppløsende på partiets enhet, disiplin og organisasjon, og er derfor uforenlig med eksistensen av et slagkraftig kommunistisk parti. Fraksjonisme er absolutt ikke tillatelig. Fraksjonelle elementer er skadegjørere og må ryddes ut av partiet med hard hånd. Uenighet og diskusjon fram til enighet igjen er en livsnødvendighet for partiet. Men å undertrykke uenighet i partiets linje er å sabotere diskusjonen og kampen for enheten, og derfor også et uttrykk for fraksjonisme.

Alle medlemmer og grupper av partimedlemmer som arbeider på klassekampens forskjellige fronter, må ubetinget godta KPs lederskap i alle spørsmål.

6. Partiets høyeste organ er landsmøtet, og når det ikke sitter samlet, sentralkomiteen som landsmøtet har valgt. Partiets ledende organer der det finnes distriktsorganisasjoner er distriktsmøtet og det distriktsstyret det velger. Det ledende organ i grunnorganisasjonen (storlaget) er medlemsmøtet og det styret (storlagsstyret) det velger.

Det er høve til å velge både styremedlemmer og varamedlemmer til styrer. Varamedlemmer har ikke rettigheter i styret. Ved frafall av styremedlemmer kan styret vedta å ta opp varamedlem som fullt styremedlem.

Om illegalitet eller forfølgelser gjør det nødvendig, kan sentralkomiteen supplere seg sjøl, og gi styrer på lavere plan rett til å supplere seg sjøl.

Landsmøte, distriktsmøter og medlemsmøter innkalles av partiets ledende organer på disse planene eller på høyere plan. Til landsmøte og distriktsmøter velger grunnorganisasjonene (storlaga) delegater med stemmerett i forhold til antallet medlemmer med fulle rettigheter og den kontingenten som er innbetalt til partiet for dem.

Sentralkomiteen skal innkalles når minst 1/3 av sentralkomiteens medlemmer krever det. Landsmøte eller distriktsmøter skal innkalles av det ledende organet på det tilsvarende plan i partiet når minst 1/3 av partimedlemmene krever det på storlagsmøte. Medlemsmøte i grunnorganisasjon skal innkalles av styret når minst 1/3 av medlemmene krever det. Innkalling av distriktsmøtet skal godkjennes av sentralkomiteen.

7. Styrene i partiet på alle plan og de utvalga de peker ut, skal organisere seg i samsvar med prinsippene for enhetlig ledelse, nær tilknytning til massene og enkel og effektiv oppbygging. Alle styrer skal ha minst formann, sekretær og kasserer.

Alle styrer og utvalg skal studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning på skapende vis og i samband med sitt arbeid, i samsvar med de spesielle retningslinjene partiet gir for slike studier.

TREDJE KAPITTEL

PARTIETS SENTRALE ORGANER

8. Landsmøtet innkalles hvert 4. år. I særskilte tilfeller kan sentralkomiteen innkalle landsmøtet tidligere eller utsette det.

9. Sentralkomiteen med medlemmer og kandidatmedlemmer skal velges blant partiets mest politisk framskredne, pålitelige og erfarne medlemmer. For å sikre at sentralkomiteens medlemmer holder mål bør de vurderes grundig i partiorganisasjonene før valg. Sentralkomiteens oppgave er å sette i verk partiets linje på en mest mulig kraftfull og effektiv måte, og innafør den ramma som program, vedtekter og landsmøtets vedtak setter.

Sentralkomiteen konstituerer seg sjøl, velger formann og andre nødvendige tillitsmenn og politisk utvalg.

Politisk utvalg innkaller sentralkomiteen til plenumsmøte minst to ganger i året. I særlige tilfeller kan innkallelsen utsettes. Når sentralkomiteen ikke er samlet, utøver politisk utvalg sentralkomiteens funksjoner og myndighet, og leder partiets arbeid i samsvar med de retningslinjer som sentralkomiteen gir.

Sentralkomiteen og politisk utvalg oppretter de organer og utvalg som trengs for å ta seg av partiets daglige arbeid på forskjellige områder, i samsvar med prinsippene for sentralisert ledelse og enkel, effektiv og smidig oppbygging. Disse organene står ansvarlige overfor sentralkomiteen, som igjen står ansvarlig for dem overfor landsmøtet.

FJERDE KAPITTEL

DISTRIKTSORGANISASJONER

10. Der sentralkomiteen finner at det er grunnlag for det, opprettes distriktsorganisasjoner av KP.

FRA SK

Distriktsmøtet innkalles hvert år. I særskilte tilfeller kan distriktsstyret innkalle distriktsmøter tidligere eller utsette det.

Distriktsstyrets oppgave er å lede og samordne arbeidet i distriktet på grunnlag av partilinja, landsmøtets vedtak og direktiver fra sentralkomiteen.

Distriktsstyrets arbeidsutvalg, som skal inkludere formann, sekretær og kasserer, må bestå av medlemmer som har høve til å samarbeide daglig om ledelsen av distriktet.

Der distriktsorganisasjoner ikke kan opprettes, blir grunnorganisasjonene (storlag) ledet direkte av de organer sentralkomiteen utpeker til det.

FEMTE KAPITTEL

PARTIETS GRUNNORGANISASJONER

11. Vanligvis opprettes partilag i fabrikker og på andre arbeidsplasser, i boligdistrikter og landsbygda. Partilag kan også opprettes der det er et stort antall medlemmer eller der den revolusjonære kampen krever det.

Partilag (storlag) må godkjennes av sentralkomiteen som også kan trekke godkjennelsen tilbake og kreve partilag (storlag) slått sammen. Sentralkomiteen kan om nødvendig konstituere helt nye partilag (storlag) der alle medlemmene den første tida er kandidatmedlemmer. Partilag der et flertall utvikler seg i partifiendlig retning, kan sentralkomiteen ekskludere fra KP.

Partilag (storlag) som skal kunne anerkjennes som grunnorganisasjoner i partiet, må være organisatorisk og politisk sterke nok til å velge et styre som tilfredsstillter statuttens krav, sette partiets linje ut i livet og gjennomføre sentralkomiteens direktiv og etterhvert spille en ledende rolle i klassekampen og massenes liv på det området der de er organisert.

Bare partilag (storlag) som tilfredsstillter disse krava er grunnorganisasjoner i partiet med rett til å velge delegater til landsmøter og distriktsmøter og til å ta opp og ekskludere medlemmer.

Partilag (storlag) skal velge styre på medlemsmøte en gang i året. I særlige tilfeller kan styret utsette årsmøtet eller innkalle det tidligere.

12. Partilaga (storlaga) må holde fast på marxismen-leninismen-Mao Tse-tungs tenkning, gi proletariatets politikk ledelsen på alle områder, opprettholde nær kontakt med massene, evne å kjempe mot klassefienden og stå imot dens undertrykkelse og øve kritikk og sjølkritikk. De skal:

- 1) Lede medlemmene og de progressive massene i levende studium og anvendelse av marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning i samsvar med de retningslinjer KP gir.
- 2) Lede stadig breiere masser i kampen mot klassefienden på sitt område, arbeide tålmodig for å vinne dem og forene dem og avsløre håpløse oppportunistiske ledere.
- 3) Propagandere for og utføre partiets politikk, følge direktiver og vedtak og utføre ethvert oppdrag som partiet pålegger dem.
- 4) Holde nære forbindelser med massene og stadig lytte til deres krav og ønsker. Drive aktiv ideologisk kamp innafor partiet. Dette er en forutsetning for at partilivet holder seg aktivt og livskraftig.
- 5) Organisere et regelmessig og solid økonomisk støttearbeid for KP.
- 6) Ta opp nye partimedlemmer, opprettholde partidisiplinen, stadig konsolidere partilaget, kvitte seg med det råtne og ubrukelige og ta inn det nye og friske slik at partiets rekke holdes reine.

13. Større partilag (storlag) skal arbeide for så snart som mulig å organisere medlemmene innen laget i mindre partilag (smålag), slik at storlaget best mulig skal kunne oppfylle de krav som partiet og massene stiller til det. Smålag opprettes i likhet med storlag på arbeidsplass, i boligdistrikt eller andre steder der klassekampen krever det, og helst der minst tre partimedlemmer er samlet.

Smålaget og dets ledelse er alltid underordnet storlaget og dets styre. Smålagets direktiver kan overprøves av storlaget og dets styre. Smålag kan bare opprettes med godkjennelse av storlaget eller høyere organ, som også kan trekke godkjennelsen tilbake, slå smålag sammen osv.

Storlaget kan og bør gi smålaget rett til å ta opp medlemmer i partiet. Storlaget kan også trekke denne retten tilbake igjen.

Smålaget er ikke som storlaget en grunnorganisasjon i partiet med fulle rettigheter, og har bl.a. ikke retten til å velge delegater til landsmøtet og til å ekskludere medlemmer.

Smålaget er den enhet der de fleste partimedlemmer har sitt daglige politiske arbeid. Det arbeider for å sette ut i livet partiets politikk under ledelse av storlaget, som tillemper den allmenne linja for sitt område. Men smålaget kan ikke utføre oppgaven tilfredsstillende, dersom det blir redusert til et passivt redskap for storlaget. Innafor storlaget må smålaget derfor ha sitt

FRA SK

eget politiske liv. Det må gjennomføre studier av marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning anvendt på sitt daglige arbeid, det må være en god leder for massenes kamp mot klassefienden på sitt område, det må lojalt utføre oppdrag og direktiver og diskutere hvordan direktiv kan settes ut i livet på en best mulig måte, det må ha et levende medlemsdemokrati, legge alle motsigelser åpent fram for å vinne enhet, utvikle kritikk og sjølkritikk og et varmt kameratskap mellom medlemmene.

Smålaget skal velge en ledelse på medlemsmøte en gang i året i samsvar med de reglene som gjelder for storlag. Storlagsstyret skal godkjenne innkallelse til årsmøtet, og kan sjøl innkalle til årsmøte i smålaget.

Ledelsen i smålaget skal i det minste bestå av en formann, om mulig av et fullstendig styre.

14. Partilag eller høyere organer i partiet er forpliktet til å ta vare på partiets sympatisører og gi dem høve til å delta i sympatisørorganisasjoner.

Slike sympatisørorganisasjoner har som oppgave å støtte KPs arbeid, styrke massenes kamp og fostre sympatisørene til kommunister og framtidige partimedlemmer gjennom levende studium og anvendelse av marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.

Sympatisørgrupper bør organiseres ut fra prinsippet om at de skal stå under partiets umiddelbare ledelse, og med en smidig form som svarer til den aktuelle situasjonen.

Sympatisørgrupper er masseorganisasjoner som tjener partiets behov og ikke grunnorganisasjoner i partiet i vanlig forstand.

SJETTE KAPITTEL

PARTIET OG ANDRE ORGANISASJONER

15. KPs medlemmer plikter å delta i masseorganisasjoner for å kjempe lojalt for folkets langsiktige og kortsiktige interesser der. Det er nødvendig å forene seg med alle progressive der og vinne det store flertallet i masseorganisasjonene for en politikk til forsvar for medlemmenes interesser. Partimedlemmene deltar også i andre organisasjoner enn masseorganisasjonene dersom dette er i folkets interesser.

Medlemskap i organisasjoner utenfor partiet skal alltid kunne vurderes for å godkjennes eller avvises av partilagsstyre (storlagsstyre) eller høyere organ. Det samme gjelder deltakelse i alle slags utvalg og komiteer som staten eller andre nedsetter, valg til tillitsverv o.l. KPs fraksjoner i parlamentariske forsamlinger er alltid og i alle saker underordnet sentralkomiteen og partiorgan på sitt plan.

16. Partimedlemmer som arbeider i andre organisasjoner er underordnet den demokratiske sentralismen i partiet. Der flere partimedlemmer deltar sammen, skal de samordne arbeidet sitt og opptre enhetlig og samlet utad. Minst et medlem skal være satt til å være formann for det samlede arbeidet. Formannen kan være valgt av partimedlemmene eller utpekt av et ledende organ.

Partimedlemmene skal arbeide etter disse retningslinjene:

- 1) Partimedlemmene skal sammen studere marxismen-leninismen-Mao Tse-tungs tenkning på en skapende måte i samband med sitt arbeid, sørge for å bevare sin uavhengighet og ikke miste den i fronten, men alltid sette KPs linje i ledelsen for sitt arbeid.
- 2) Partimedlemmene skal arbeide på grunnlag av partiets linje og direktiver for å sette disse ut i livet på en best mulig måte. Alle viktige spørsmål skal først diskuteres og avgjøres innad av partimedlemmene. Deretter skal den fastsatte linja følges strengt utad.
- 3) Partimedlemmene er alltid underordnet partiet som helhet. De skal underordne seg partiets organer på sitt plan og samvittighetsfullt utføre direktiver fra dem.
- 4) Partimedlemmene skal alltid huske på at de skal tjene det store flertallet av masser i organisasjonen, utvikle nære forbindelser med dem, lære av dem, stå fram som representanter for deres rettferdige krav og arbeide tålmodig for å forene seg med det store flertallet av dem.

OM NOMINASJON AV KAMERATER TIL SENTRALKOMITEEN I ET KOMMUNISTISK PARTI

– AU har vedtatt å sende ut dette innlegget som grunnlag for diskusjon om nominasjon i grunnorganisasjonene:

Skal vi klare å stifte et parti innen utgangen av 1973, bør vi alt nå starte arbeidet for å skape en god ledelse for partiet. Alle som blir med, bør være vurdert grundig i grunnorganisasjonene uten hastverk. Derfor bør vi begynne å foreslå navn på kamerater vi har tillit til alt nå.

Hva vi bør kreve av et SK-medlem? Jeg mener at krav vi bør tenke på er:

– Kameraten bør stå fullt ut på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og partiets linje, det må ikke kunne trekkes i tvil.

– Kameraten bør være ubetinget *lojal* mot organisasjonen og kameratene. Dette må være et absolutt krav. Dyktige, men illojale folk skal *ikke* sitte i SK – vi trenger ingen nye Trotski-er.

– Kameraten bør ha et godt klassestandpunkt og praktisere en stil med hardt arbeid og enkelt liv – sette kollektivet foran seg sjøl.

– Kameraten bør ha nære kontakter med det arbeidende folket – arbeidskameratene og massene lokalt, og om det er en intellektuell, helst også med industriproletariatet.

– Kameraten bør være *sjølstendig* og ledende i arbeidet sitt – det er særlig viktig å se på sjølstendighet i å lede massenes kamp utad.

– Vi bør se ikke bare på kameratens dyktighet, men også på hvilken vei hun eller han utvikler seg – er kameraten i rask framgang, så er det en viktig og bra sak.

– Kameraten bør ha vist *stødighet* i organisasjonen i lengre tid. Jeg mener minst to års medlemskap er en fordel, men i enkelttilfeller kan vi kanskje se bort fra det?

– *Erfaring* er en viktig, positiv egenskap. Et langt livs erfaring bør tas med i beregning når det gjelder eldre kamerater. Helt grønne folk har ikke noe i SK å gjøre, sjøl om de er bra og dyktige kamerater.

– Dyktighet er sjølsagt nødvendig. Men dyktighet aleine kan aldri oppveie det dersom andre og viktigere egenskaper mangler – lojalitet, kjærlighet til massene og til kameratene, sjølstendighet osv.

Stilen i organisasjonen er ofte slik at vi lettest legger merke til kamerater som har lett for å uttrykke seg flytende og som har sjøltillit til å ta ordet mye. Det gjør at vi har lettere for å merke oss kamerater med høyere utdanning og menn. Men det er ikke alltid de er de beste kameratene som gjør best jobb. Derfor bør vi spesielt se etter folk som ikke stikker seg så mye fram blant arbeidere uten mye skolegang og blant jentene.

Åssen skal vi få fram navn? Jeg foreslår at vi på medlemsmøter tar en rask runde der alle slenger fram navn. Noen lang diskusjon nå er ikke nødvendig. Det viktige er at vi får mange bra kamerater å velge mellom, så kan de som bør inn i SK siles fra etter hvert.

Hva hvis du tviler på om du skal foreslå en kamerat? Kast forslaget fram likevel. Dersom kameraten ikke skal sitte i SK, vil det komme fram i vurderingene seinere, og ingen skade er skjedd. Men dersom bra kamerater ikke kommer inn i SK fordi du ikke turte å foreslå dem, så får partiet en svakere sentralledelse enn det skulle ha hatt. Vi åpner kjeften – vi er ikke redd for å komme med forslag!

Alle lag bør ta opp nominasjon som et *kort* punkt på medlemsmøter seinest innen utgangen av august. Navn samles inn og forslaga sendes til ledende organer. Styret, utvalg og enkeltpersoner kan også sende inn forslag.

FRAM FOR DEMOKRATISKE VALG AV EN STERK SENTRALKOMITE I PARTIET!

– medlem av SK –

BYGG KULTURFRONTEN

Behovet for en kulturfront er blitt bekrefta etter to–tre måneders spredning og diskusjon av fronten. Oppslutninga har vært svært bra mange steder i landet, fra første gang forslag til grunnlag blei lagt fram. I dag har fronten klare anti-imperialistiske og demokratiske konturer.

Kulturarbeiderne har sjølsagt vært de første til å gå aktivt inn i fronten. De arbeider med kunst, og kunsten er det mest konsentrerte uttrykket for den politiske og ideologiske kampen i samfunnet. Progressive kunstnere har klare sett behovet for å samle og organisere på bredt, men klart avgrensa grunnlag mot den tiltakende spredninga av flat, borgerlig profittkultur.

Den norske folkelige kulturen er trua. Monopolisering skjer også på kultursektoren. Storkapitalen er i ferd med å skaffe seg kontroll over de kulturelle produksjonsmidlene: film, TV, kasettindustri, plateselskaper, litteraturforlag og så vidare.

Dette skjer samtidig med at betingelsene for vekst i den folkelige kulturen blir forsøkt revet bort. Rasjonalisering av primærnæringene og forarming av de lokale livsmiljøene tar vekk grunnlaget. Statens sentraliseringspolitikk er redskapet. De borgerlige kulturområdene som ikke lenger gir profitt, blir radert bort eller holdt kunstig oppe av staten. Riksteatret og Rikskonsertene er eksempler.

Vi veit at det ikke har lyktes å

kvele den folkelige kulturen og kunsten. Først og fremst er det motstandskampen mot EEC som har fått fart i en kultur som er egna til å sveise folk sammen. Hva slags kultur er så dette? Hva ligger i betegnelsen folkets kultur?

I kulturfronten har en gitt en forsøksvis definisjon: folkets kultur er alle de aktivitetene som er med og styrker demokratiet og samholdet i det arbeidende folket, mot penge-makt og undertrykking.

Folkets kultur tar folkets parti, mot imperialismen og dens disken-springere her hjemme. Det er en aktiv, skapende kultur, i motsetning til monopolkapitalens kultur- og ideologispredning som har profitt som grunnleggende drivkraft. Den reduserer folket til passive forbrukere. Vi kjenner det karrikerte bildet av den alt-etende TV-seeren.

Den folkelige kulturen mobiliserer til k a m p. Profittkulturen er passiviserende, men den har også et innhold som skal bygge opp under og legalisere den økonomiske utbyttinga. Den undertrykker og den virker demobiliserende. Den folkelige kulturen skal tjene det arbeidende folket – det gjør den best ved å fungere politisk fostrende, i tillegg til at den tar utgangspunkt i og skildrer vanlige folks liv og arbeid.

Begrepet folkelig kultur favner videre enn til kunst. Det dekker livsmiljø og det dekker ideologi. Djupest sett innbefatter det hele vår måte å leve på, – det er også i dette at kunsten henter materialet sitt.

Derfor blir fronten mye breiere enn en organisering av kunstnere. Det bladet Kulturfronten skal gi ut fra nyttår, skal ikke være et litterært og

kunstnerisk tidsskrift. Det skal være det samlende midtpunktet for fronten og inneholde kampreportasjer, stoff fra folks dagligliv i noveller og billedmateriale osv. Det skal forsvare frontens paroler gjennom å gå djupt og bredt ut til folket.

Kampen for en folkets kultur har lenge gått hand i hand med kampen for levelige kår. Kampen mot oppdemminga av Masi stilte spørsmålet om bevaring og utvikling av vår eneste minoritetskultur skarpt. Kampen for nynorske lærebøker var et krav om å få beholde det naturlige tale- og skriftspråket for ei stor gruppe ungdom. Det skjer ei blomstrende skaping av nye anti-imperialistiske sangtekster. Svartkattengruppa har sloss for det oppsøkende progressive teatret.

Dette er bare noen eksempler. Kulturfronten har en avgjørende oppgave i sluttspurten av kampen mot EEC med de kreftene som har gått inn i fronten. Ut over det vil den bli sentral for den ideologiske styrkinga og fostringa av de progressive kreftene i Norge. Derfor er det viktig at ikke vi ml'ere ser på kulturfronten som en »spesialfront» for kunstnere. Lokale grupper bør opprettes overalt. En eller annen form for folkelig kultur fins i alle distrikter – et trekkspill-lag, ei amatørteatergruppe, en viseklubb. Spre kulturfrontens materiale til disse og andre interesserte. Få i gang diskusjon om den folkelige kulturens politiske funksjon. Gjør kulturfronten til en brei, levende front! Kamerater, dette er et viktig spørsmål!

En som jobber med kulturfronten.

IKKE BARE SIPO DRIVER OVERVÅKING PÅ VAKT MOT OLE KOPREITAN

Mange har lurt på hvordan FB-ledelsen har tenkt å håndheve sitt vedtak om forbud mot dobbeltmedlemskap i AKMED og FB. Uten at FB-ledelsen sitter med lister over antatte AKere, så kan sjølsagt ikke vedtaket bli noe annet enn papir.

Mye tyder på at minst en person i FB-ledelsens nærhet driver systematisk overvåkingsarbeid mot kommunister og andre, og at han har et nett av hjelpere. Denne personen er Ole Kopreitan. Han kjenner mange folk over hele landet, etter sin tid som SF-sekretær, og han kjenner også mange kommunister og progressive etter sin tid som et slags medlem av venstre-opposisjonen i SF. Han brøt da også med SF, på et vis, sammen med SUF i 1969. Og han var med på å danne den venstresosialistiske og etterhvert mer og mer anti-kommunistiske organisasjonen MAG. («Marxistiske» Arbeidsgrupper.) Han hater kommunismen, og ser nå ut til å ha ett prinsipp for sitt arbeid, å bekjempe kommunistene på alle tenkelige måter, uten hensyn til hvem han må alliere seg med.

Hør bare følgende sanne historie:

For et tid tilbake var jeg på jakt etter jobb. Jeg søkte et par steder. Det første stedet fikk jeg avslag, etter en prosess som virket som ei oppsjekking av svartelista. Et annet sted fikk jeg jobb, men to dager etter fikk jeg brev om at ansettelsesbeviset måtte ses på som annullert, jeg ble sparka for jeg hadde begynt. Grunnen var åpenbar.

Imidlertid fikk jeg jobb på det tredje stedet, og jeg begynte uten trøbbel. Men så får jeg høre følgende: **To dager** etter at jeg hadde begynt på dette stedet, hadde Ole Kopreitan sendt beskjed til klubben om at jeg hadde begynt der, hvem jeg var, og hva jeg hadde drevet på med tidligere. Ikke bare det, men han hadde også gitt beskjed om at jeg hadde vært på to andre plasser og ikke fått jobb!

Dette er profesjonell og effektiv overvåking. Hoyst sannsynlig langt mer effektivt enn SIPO og bedriftene sjøl kan gjøre. Snogen Kopreitan sitter altså på det sentrale kontoret til FB og sikrer seg på en eller annen måte etterretningsrapporter som han siden formidler til pålitelige folk i FB-apparatet. Den samme Kopreitan har da også vært på ferde for å ekskludere kommunister, velte lokale FB-styrer, avlyse lokale FB-arrangementer osv. Han er ikke noe mindre enn en simpel forbryter mot EEC-motstanden, og fordi han ikke skyr noen midler, bør alle kamerater være på vakt mot han. Det er ikke bare Sipo som lager arkiver over oss, og det er ikke bare DnC som svartelister. Kopreitans type er ofte mer effektiv, og rammer oss til og med hardere på kort sikt.

Medlem på Østlandet

KOMMUNISTISK ARBEID BLANT BØNDER OG FISKERE

Dette innlegget er et forsøk på å starte en diskusjon om kommunistisk arbeid blant bønder og fiskere. Den omhandler i hovedsak småbøndene, lottkarene og sjarkeierne, men for en grundigere analyse av motsigelsene innen denne delen av småborgerskapet, se notatet i Røde Fane nr. 1.

I. HVORFOR FISKE- OG BONDEPOLITIKK?

1. Arbeidet med fiskerne og bøndene er viktig nå.

Noen kamerater mener at dette arbeidet ikke er særlig viktig i dag, men er noe vi kan ta opp når vi er kommet atskillig nærmere revolusjonen. Disse kameratene har ikke lært av historien.

a) »Hvem er våre fiender, og hvem er våre venner? Dette spørsmålet har primær betydning i revolusjonen. Den viktigste grunnen til at alle tidligere revolusjonære kamper i Kina bare har ført til ubetydelige resultater, er at de revolusjonære ikke evnet å fylke om seg sine sanne venner til slag mot sine virkelige fiender.» (Mao Tsetung 1926)

Artikkelen dette sitatet er hentet fra skrev Mao for å bekjempe to feilaktige linjer i partiet. Både høyre og »venstre»-opportunisten gikk mot mobilisering av småborgerskapet i kampen mot godseierne og kompradorklassen. I første rekke var det den manglende mobiliseringa av fattige og delvis selveiende bønder som førte til ubetydelige resultater i de tidlige

revolusjonære kampene. Høyre og »venstre»-linjene tjente bare godseier- og kompradorklassen.

b) Enver Hoxha slår i sin rapport til den 6. partikongressen fast at bøndene er arbeiderklassens nærmeste kampfelle. Han avviser revisjonistiske teorier om at bøndene er blitt mindre viktige i moderne, kapitalistiske land, og at småborgerlige grupper i byene skal ha blitt viktigere enn bøndene. »Den leninistiske tesen at alliansen mellom arbeiderklassen og bøndene er den kraften som skal til for å slå borgerskapet og bygge sosialismen, er fullstendig gyldig også i vår tid.» (s. 220 eng. utg.)

c) Erfaringene fra Tyskland i mellomkrigsåra viser hvor viktig det er for det kommunistiske partiet å utarbeide en riktig bondepolitikk. Først 1930 gikk partiet i Tyskland i gang med denne oppgaven. Etter et par års jobbing ble en del riktige saker kjørt ut. Men det var for seint. I 1933 trakk fascistene inn trynene på de som stod i spissen for den riktige linja.

d) Norske, arbeidende bønder har alltid vært en progressiv kraft. Husmenn og landarbeidere var en viktig

del av Thrantter-bevegelsen. NKP har alltid hatt sterk støtte i Hedmark, både fra skogsarbeidere, landarbeidere og småbrukere. Når det gjelder fiskerne kan det nevnes at over 100 sjøleide fiskebåter het Stalin etter 1945.

2. Norsk fiske og jordbruk kan og bør bevares.

I dag blir over 7000 bruk lagt ned pr. år. Stadig flere fiskere og bønder må enten ta seg jobb på si' eller flytte til by eller tettsted.

Skyldes dette »utviklinga», »industrialismen», skjebnen osv. ?? Nei, det skyldes monopolkapitalens hensynsløse jakt etter profitt. Dette er ødelegging av produktivkreftene, ikke utvikling av dem.

Denne utviklinga skjer enda raskere i EEC. Der ble tallet på arbeidstakere i jordbruket redusert med 5–6 mill. fra 1960 til 1970. Mansholtplanen betyr en ny reduksjon innen 1980 på 5 mill.

Sjøl om en del fisk og jordbruksprodukter i dag kan kjøpes billig fra Sør-Europa, er det klart at hvis vi baserer oss på dette, overlater vi prispolitikken fullstendig til de sør-europeiske monopolene. Det ville være helt på tvers av en riktig sjølbergingslinje.

Avfolkninga rammer ikke bare bondene og fiskerne, men hele det arbeidende folket. Ca. 30% av alle sysselsatte i landet har sin basis i jord- og skogbruk. 20–25% av alle arbeidsplassene i industrien er direkte avhengig av jord- og skogbruk.

Norske bønders og fiskeres økonomi er i dag preget av at de kjøper dyrt og selger billig, har stor gjeld med høye renter og er pålagt høye skatter og avgifter til staten. Regjeringas avfolkingspolitikk tjener bare monopol-

kapitalen og dens statsapparat. (Når det gjelder videre perspektiver og bygginga av sosialismen i Norge, se programutkastet i dette nr. av Tjen Folket.)

3. Bøndene og fiskerne kan i dag gjøre en god del mot monopolenes og regjeringas politikk.

Bøndene og fiskerne må organisere politisk kamp hvis de i noen grad skal kunne greie å motvirke avfolkningspolitikken. Parolene bør være retta direkte mot det som ruinerer dem. Eks. »Vekk med momsen på den arbeidende bonden» eller »Vekk med momsen på jordbruksprodukter til eget forbruk» osv. Med organiserte masser i ryggen kan ruinerte folk bli sittende på bruket osv. Mer om bøndenes og fiskernes rolle i EEC-kampen under II.

4. Populistene har en feilaktig politikk, vi en riktig.

Populistene har ikke grep om hovedmotsigelsen mellom monopolkapitalen og bøndene/fiskerne, dvs. **bankenes rolle og statens klassekarakter**. De har en klasseløs linje, og skjønner ikke utviklinga av motsigelsen mellom by og land. De kan minne om Furubotn som sa: »En milliard til bøndene!» Da han ble spurt om **hvilke** bønder, svarte han: »til bøndene!» Vi vil sjølsagt ikke bare sikre bøndene jorda, men sikre de små mot de store. Populistene har heller ikke grep om landbruksmonopolets karakter av kapitalistisk utbyttermonopol på toppen og interesseorganisasjon på bunnen. Populistene er udugelige og vil føre kampen på avveier. Norske bønder og fiskere trenger et kommunistisk parti!

II. HVORDAN DRIVE KOMMUNISTISK ARBEID BLANT BØNDENE OG FISKERNE NÅ?

Store masser av bønder og fiskere har sett klarere monopolenes og DNA/LO-ledelsens politikk gjennom kamp mot EEC. Mange er på rask veg mot venstre. Men det er mange skjær i sjøen. En del tillit til noen av de ledende borgerlige politikerne til høyre i FB, illusjoner om parlamentarismen og statens klassekarakter og vårt altfor dårlige massegrunnlag, er viktige faktorer i dag. Hvis ikke vi når fram med en riktig politikk, kan populistene få med store masser av bønder og fiskere på utopiske prosjekter. Her må vi bl. a. trekke lærdom fra det siste valget i studentersamfundet i Oslo, hvor en populistisk (og anti-kommunistisk) front fikk med seg store masser som er på leting

på veg mot venstre.

I EEC-kampen har vi høstet en del gode erfaringer med mobilisering av bønder og fiskere. Det store flertallet er beinhardt mot EEC, de vil stemme mot. Vi har ført en del harde kamper for å vise folk at det nytter å aksjonere. Mange steder har opportunistledere stilt seg i veien lokalt, eller Ole Kopreitan har kommet hylende fra Oslo. Likevel har vi gjennom mobilisering av militante masser fått i stand meget bra demonstrasjoner blant bønder og fiskere. (De viktigste er omtalt i AKMEDS to nye løpesedler.) Når det gjelder demonstrasjoner/aksjoner er mulighetene i tida før folkeavstemninga store. Dette er et spørsmål om godt massearbeid fra vår side. Det er viktig å ikke bli hengende ved detaljkrangel om organisatoriske spørsmål. Det er underordna hvem som arrangerer en demonstrasjon, hvis den er bra. Hvis opportunistledere stiller seg i veien kan det bli

DEBATT

nødvendig å gå helt utenom dem. Alle lokale organisasjoner må undersøkes, f. eks. kan lokalavdelingen av fiskerlag eller småbrukerlag trekkes aktivt med.

Alle ML-ere som har en eller annen form for kontakt med bønder og fiskere, må ta spørsmålet om massearbeid blant dem alvorlig. Forslag til første skritt: Spre AKMEDs løpeseddel og plakat om bønder og fiske-

re som kommer ut i sommer. Dette bør gjøres av alle som jobber i distrikt der disse yrkesgruppene finnes. Vi skal styrke enhetsfronten mot EEC, og vi skal utvikle et program for Partiet. Derfor er dette spørsmålet også en viktig del av diskusjonsbevegelsen: vi må gjøre undersøkelser. Men diskusjonen blir gold og undersøkelserne famlende dersom de ikke parres med arbeid blant massene.

Ola

Frankrike 1968 »Enhet arbeidere/bønder!«

HVA MENER ML'ERNE OM ØKOLOGI?

Økologi er et tema som diskuteres ivrig både i og utafør ML-bevegelsen. Mange venner og sympatisører lurar på hva som er vår linje i dette spørsmålet. Blant medlemmene hersker det også ulike oppfatninger om hva vår politikk bør være. Vi mener det er på tide at denne diskusjonen kommer inn i TFs spalter. Hermed åpner vi for en brei diskusjon over temaet økologi: hvilken linje skal ML-erne kjøre ut? Første innlegg kommer fra et støtte medlem.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HVORFOR TAPTE RØD FRONT FOR GRØNT GRAS?

Rød Front tapte overfor Grønt Gras fordi de ikke hadde tatt opp økologien på en skikkelig måte.

Det er klart at det er gått en god del tid siden Marx. Han forsket vitenskapelig og fant fram til de viktige lovene om merverdien og utbyttingen av arbeidsfolk. I dag ville Marx med like stor kløkt ha analysert seg fram til at nå står **utbyttinga av naturessursene som det helt avgjørende og grunnleggende.**

Det begynner å bli snakk om tid! Kanskje 20–30 år. Etter det er hele naturen og vi – også kapitalistene – så forgifta at vi ikke greier å ta opp lønnskampen lenger! Dessuten er det ingen å kjempe mot for kapitalisten ligger der sjøl.

Hva nytter det da med alt preiket om revolusjon når de revolusjonære ligger og gisper fulle av DDT, radioaktiv bestråling, kullos og annet søppel! ?

Nei, nå er vår redning at vi supplerer Marx' studier. Like vitenskapelig må vi gå løs på selve utbyttinga av naturen, klarlegge lovene, produktjonsforholdene, trekke opp linjene for en riktig politikk og kjøre den ut i praksis!

For eksempel må vi kreve at staten pålegger bedriftene de høyeste avgifter og de mest effektive renseanlegg for å begrense rovdriften på naturessursene og forsøplingen av naturen.

Vi må også propagandere for en gjennomført og brei nedskjæring av forbruket hos massene. Dette vil lamme den kapitalistiske produksjon som er helt avhengig av en stor omsetning, og det vil på en avgjørende måte stoppe forsøplingen.

Det er dødsens viktig at vi tar et fast grep på den riktige økologiske politikken straks. Øko-krisa, »punktet hvor det ikke finnes vei tilbake«, er ikke noe vi kan ta lettvent på. På dette tapte Rød Front.

Støttelagsmedlem.

KLASSEFORHOLDENE I EN BYDEL I BERGEN

Denne lokale klasseanalysen er den første av dette slag som Tjen Folkets redaksjon har mottatt. Analysen er foretatt av kamerater i Bergen, og omhandler bydelen Sandviken. Den er et godt eksempel på hvordan en systematisering av våre egne kamperfaringer, sammen med noen enkle statistiske data, kan gi oss et godt bilde av klasseforholdene i et område. Vi oppfordrer andre til å sende inn liknende saker!

ALLMENN KARAKTERISTIKK AV BYDELEN

Sandviken er et relativt stort, variert, gammelt, sentralt beliggende bystrøk. Det er et boligområde, og det er et område med mange og svært forskjellige typer bedrifter. Som boligområde deles det i luksuspregede eneboliger øverst oppe (bebodd av storborgere, høye funksjonærer o. a.) og i arbeiderboliger lenger nede i skråningen. Arbeider- og lavere funksjonærboligene består av tre slag: nybygde Vestbo-blokker, gamle leiegårder og eldre trehus. Den siste kategorien er jamt over i bedre stand og i større antall enn i andre bydeler i Bergen. Som boligmiljø for arbeiderklassen har Sandviken så store kvaliteter at det virkelig blir noe å forsvare i fall Bergenskapitalen med bystyret finner ut andre måter å anvende grunnen på. Sentralt beliggende som Sandviken er, kan en regne med at tomtene får en stigende verdi for kapitalen og dermed at «bygningene i disse områdene presser verdien ned framfor å øke den fordi de ikke lenger passer til de nye forholdene. De blir derfor revet og erstattet av andre typer bygninger. Dette skjer spesielt med de sentralt plasserte

arbeiderboligene . . .» (Engels). Husleiene i Sandviken er jamt over mye lavere enn i de nye bydelene, men de stiger. Oppheving av husleiereguleringen kan få svære konsekvenser. P. g. a. de forholdsvis lave husleiene er færre kvinner tvunget inn i dobbeltrollen som husmor og proletar. Behovet for barnehager og daghjem er således noe mindre skrikende enn i drabantbyene. Store deler av bydelen er dessuten spart for gjennomgangstrafikk, slik at barna leker relativt farefritt i gatene. Barneplassing er likevel et problem, og mange husmødre befinner seg på nippet til å søke arbeid utenfor hjemmet.

Minst kjent er forholdene for folket som bor i de nye Vestbo-blokkene.

De eldre leiegårdene eies enten av private hushaier, eller av slike sammen med hushaien Bergen kommune. Det finnes en del slike privat-kommunale boligselskaper (Selskapet av 1956, 1911 osv.). Disse har til dels tidligere vært rene kommunale foretak. Ved å gi fra seg store aksjeandeler til private har kommunen samtidig klart å vri seg unna ansvar for vedlikehold og opp-pussing. Store økonomiske byrder er pålagt be-

FRA GRASROTA

boerne som følge av dette, og de fleste eldre leiegårdene er i dårlig vedlikeholdsmessig stand og lite trivelige.

Boligkapitalen er sannsynligvis sterkt konsentrert. Advokat Langlo, som er en sentral figur i boligbyggingen og -formidlingen i de nye bydelene, er også inne i bildet når det gjelder »selskapene av . . .». Det finnes også outsider-bolighaier (K. Lien m. fl.) som enten eier en eller flere leiegårder eller et antall trehus. Ellers er de fleste av de eldre trehusene eid av folk som sjøl bor i dem, stundom med slektninger i de andre leilighetene.

I tillegg til den vanlige bomassen er det stort antall alders- og pensjonisthjem, (7-10). Noen bor også elendig i brakker.

Den særlige karakteren Sandviken har som et sentralt plassert arbeiderboligstrøk med store miljømessige kvaliteter, peker imot at kamper som knytter seg til boligforhold og miljøbevaring og -utbedring, vil stå sentralt i tiden framover. Siden det bergenske borgerskapet bare kjenner en metode til løsning av boligproblemer, og det er en slik måte »at spørsmålet hele tiden blir stilt på nytt . . . den praksisen som nå er vanlig med å gjøre store innhogg i arbeiderkvarterene i våre storbyer, spesielt i de sentrale områdene . . . på grunn av etterspørselen etter store og sentralt plasserte forretningsområder . . . jernbaner, gater osv. . .» kan løsningen av boligprobleme i Sandviken bare oppnås gjennom en sosialistisk revolusjon.

BEFOLKNINGEN

Sandviken sokn hadde en folkemengde på 6573 i 1968. Siden 1958 har det vært en befolkningsnedgang

på 1131 (14,7%). Den store nedgangen styrker teorien om at det er utflytting fra Sandviken. Folk forteller at mange familiefolk står på venteliste for aksjeleiligheter i Fyllingen, Vadmyra osv.

Aldersmessig er befolkningen slik fordelt:

0-14	15-17	18-69	70-
1083	216	4384	890
16,5 %	3,3 %	66,6 %	13,5 %

Til sammenlikning tallene for Fyllingsdalen sokn (1968):

4078	389	6017	193
38,2 %	3,65 %	56,5 %	1,8 %

Dette viser at Sandviken har en langt eldre befolkning enn de nye bydelene, tendensen forsterkes ved at barnefamilier flytter ut, mens de eldre blir boende. De kullene som nå nærmer seg pensjonsalderen, er svært store kull. Pensjonsalderen senkes. Alt i alt ser det ut til at eldre og pensjonerte vil utgjøre et sterkt innslag i befolkningen i Sandviken i årene framover.

KLASSER

I Statistisk årbok for Bergen opplyses det at av de røystefore i valgkretsene Rothaugen og Sandviken ved stortingsvalget i 1969, var 846 »selvstendig næringsdrivende og overordnede funksjonærer», 2804 »underordnede funksjonærer», 3507 »arbeidere» og 2029 »andre». Statistikken skiller ikkje mellom folket og fiendene av folket, men den viser iallfall at kategoriene »arbeidere», »underordnede funksjonærer» og »andre» utgjør en overveldende majoritet. Det er uklart hva »andre» står for, sannsynligvis er det husmødre, pensjonister o. a. »Selvstendig næringsdrivende og overordnede funksjonærer» dekker over motsigel-

FRA GRASROTA

sen småborgere/storborgere.

Den egentlige klasseanalysen er vi ikkje kommet langt med. Kunnskapen hittil er sansemessig og ufullstendig. For eksempel mangler vi data om hvordan proletariatet fordeler seg på ulike sektorer og industrier. Kunnskapen om bedriftene i bydelen er på famlestadiet, vi vet lite om det er monopolkapital eller bare storkapital som står bak osv.

STORBORGERSKAPET (PLUSS MONOPOLBORGERSKAPET)

Langs sjøsiden av Sandviken ligger en rad forskjellige bedrifter. Flesteparten er handelsbedrifter, mest engros, flere store Bergensbedrifter har varelager her (Wallendahl). Rørleggerfirmaet Grevstad og plastbåtforhandleren Berge har utsalg. Bergen Fiskeindustri. Det fins også et antall produksjonsbedrifter. En jern & met-bedrift av betydning – Stålpress. Tekstil & konfeksjon: Neo, Merino. Trelastlager: Namtvedt, Pål Kahrs. Bygningselementer: Th. Halvorsens industriselskap. Mindre foredlingsbedrifter for fisk. Saltimport, Norsk Saltkompagni, Tran-Martens.

Sammensetningen og størrelsen av de kapitaler som står bak bedriftene i Sandviken, er lite analysert.

Vi vet også lite om hva bedriftene betyr for folket i Sandviken, hvor mange fra Sandviken som jobber der o. l.

Da produksjonen under kapitalismen ikkje legges til steder der folk bor, eller legges opp med omsyn på folkets behov og velbefinnende, bor store deler av arbeidsstokken ved bedriftene i Sandviken utenfor bydelen eller byen. Mange kommer nemlig reisende med buss eller egne biler.

Tidligere har det vært en nærmere kontakt mellom bydelens bosatte og arbeiderne på Sandviksbedriftene enn det er i dag.

SMÅBORGERSKAPET

Småborgerskapet i Sandviken består av småhandlere, mindre bakere (Lie Nielsen), fiskemat- og pølseprodusenter, handverksmestre (møbeltapetserere), små fiskeforedlere (på Bontelabo), dessuten en del kontorfunksjonærer med sjølstendig stilling. I forhold til proletariatet er småborgerskapet en forholdsvis liten gruppe tallmessig. Men klassen er sterkt utsatt som følge av strukturasjonaliseringen og monopoliseringen i vareomsetningen. Særlig dagligvarehandlerne får lide. Ved EEC-medlemskap vil de stå temmelig maktesløse overfor europeiske varehuskjeder og grossistmonopoler. Dessuten rammes de av statens avgifts- og dyrtidspolitikk. Vi har ennå ikke sett eksempler på at småkjøpmennene er i stand til å føre en sjølstendig kamp mot monopolene og staten. Proletariatet på sin side er ikke interessert i at småhandlerne går dukken. Det vil forverre levevilkårene til folket i Sandviken, dette fordi de står for mange av de viktige service-tilbudene i bydelen, og slike tilbud er monopolene neppe interessert i å erstatte.

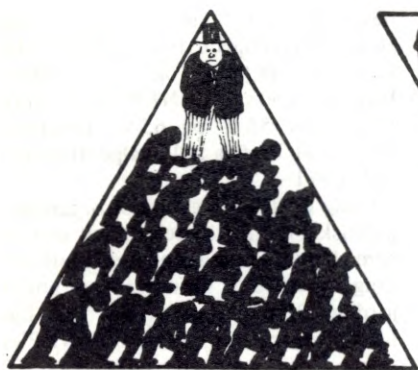
Det kan bli aktuelt å sette i gang aksjoner til støtte for småhandlerne mot monopolenes inntrengning.

De andre gruppene av småborgere kjenner vi mindre til.

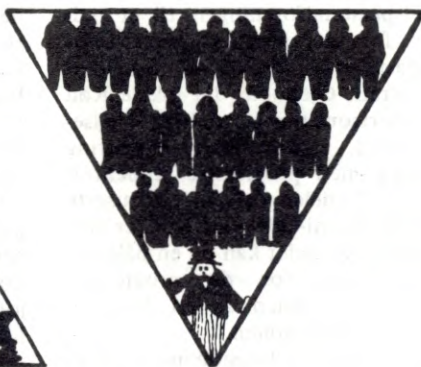
PROLETARIATET

Tallmessig er Sandviken fullstendig dominert av arbeiderklassen. Til proletariatet regner vi også det store antallet underordnede funksjonærer.

FRA GRASROTA

DEMOKRATIET SOM
BØRGERSKAPET ELSKER

DIKTATURET SOM
BØRGERSKAPET FRYKTER

Det er hittil ikke gjort noe forsøk på å bestemme fordelingen på industri, bygg og anlegg, transport, varehandel, tjenesteyting, men sannsynligvis er industriproletariatet det mest tallrike.

Karakteristisk for befolkningen er den voksende andelen av pensjonerte og uføretrygdete arbeidere. De eldre og pensjonerte arbeiderne har særegne problemer, og vil kunne mobiliseres på spesielle eldrekrav.

Blant de eldre arbeiderne er kamptradisjonene sterke, mange har vært NKP-sympatisører/medlemmer. De kan bli en viktig tropp for revolusjonen i Sandviken, som bindeledd mellom kommunistene og resten av folket, som bærere av revolusjonære tradisjoner og med sin inngående kjennskap til lokale forhold. Flere eldre er alt trukket med i EEC-arbeid, og en del sluttet entusiastisk opp om Rød Arbeiderfront.

Sandviken har til like med hele Bergen en stor prosent innflyttere fra distriktene rundt byen. Disse arbeidsfolkene har gode bånd til befolkning

gen i omlandet, med bønder og fiskere, noe som har strategisk betydning for revolusjonen. Det betyr også at småborgerlig ideologi har innflytelse blant en god del.

Det sterke innslaget av innflyttere gjør også at mange på en særlig måte er kulturelt undertrykt. Mens monopolkapitalen på alle vis prøver å sverte og utslette den folkelige kulturen og folkemålet overalt, er innflytterne fra distriktene omkring Bergen utsatt for en spesielt hard språklig undertrykking. Nordhordlandsmålet er forfulgt og vanvørt. Kommunistene skal være klar over at en vesentlig del av Sandvikens befolkning i talen sokner til nynorsken, men daglig er påført språklig tvang og ydmykelse.

Proletariatet innenfor tjenestenæringene i Sandviken er viktig. Personalet på en helseinstitusjon har allerede vist seg kampdugelig. Gjennom EEC-kampen har pleiere, psykologer og leger klart å forene seg på tvers av tradisjonelle skiller. Det er også gjort enkelte framstøt for å

FRA GRASROTA

gjøre personalforeningen til et redskap for de ansatte, tvert imot sabotasje fra et lokalt arbeideraristokrati. Gjennom det lokale Rød Arbeiderfront-toget deltok helsepersonalet i en felles mønstring sammen med progressive studenter, folk fra bydelen og den organiserte fortroppen, ml-erne. Dette peker mot at helsepersonalet kan bli en pålitelig forbundsfelle for de progressive kreftene i bydelen og en drivende kraft for revolusjonen.

En av helseinstitusjonene i Sandviken er dessuten en viktig base for mobiliseringen av helsepersonalet i hele Bergens-området. I Sandviken er det en større helseinstitusjon til, dessuten en rekke mindre institusjoner (alders- og pleiehjem). Ved disse er motstanden mot EEC sterk, men religiøse ideer har en viss innflytelse.

En annen arbeidsplass innenfor tjenesteyting er Sandviken brannstasjon. Brannfolkene i Sandviken har sterke progressive tradisjoner, og nyter stor respekt.

POLITISKE TRADISJONER

Sandviken er kjent som en »revolusjonær» base, ett av NKP sine beste områder, og med stor utbredelse av »Arbeidet». Derfor er folk ennå preget av NKPs dårlige sider. Folk har ikke riktig fått forståelse for at massene sjøl er de virkelige heltene, politikken blei tilført fra talerstolen.

Den sterke kampviljen ga seg uttrykk i god oppslutning om de lokale 1. mai-togene fra flere steder i bydelen. Før krigen gikk det fagforeningstog stort sett uten politiske paroler. Etter krigen arrangerte NKP tog, men snart tok det slutt.

I dag stemmer et stort flertall på de tre »arbeiderpartiene». Ved kommu-

nevalget i 1971 stemte 10 % av de stemmeberettigede i Sandviken valgkrets på SF/NKP og 12 % i Rothaugen krets. SF/NKP/DNA fikk tilsammen 55 % og 65 %. Dessuten var det et kraftig fall i valgdeltaking i -69 til -71.

I dag er det lite av lokalt organisert politisk arbeid i bydelen. Det er noe som heter Sandviken Arbeiderforening, men det befinner seg under jorden. SF har ingen ting. NKP har heller ingen ting, men en NKP'er selger på eget initiativ ca. 10 Sovjet-nytt og ca. 7-8 Friheten.

Av interesseorganisasjoner har det eksistert et Rothaugen Vel. Det fungerte så lenge det drev kamp. Etter at det begrenset seg til bare lokal velferd, gikk det i oppløsning.

En del leieboere er medlemmer av husleierforeningen. Den har ingen massetilslutning, og bygger på illusjonen om at fri advokathjelp kan fremme husleiernes interesser.

Av borettslag fins det så vidt vi vet, ett der medlemmene til en viss grad er aktivisert (S. Pihl). Dette laget har også markert seg ved en viss kampholdning overfor byråkratiet.

Det er et ukjent antall medlemmer av Folkebevegelsen. FB har i nordre bydel etter initiativ fra NHH-studenter, trukket til seg noen folk fra området, de sørger i hovedsak for regelmessig spredning av EEC-nytt.

Arbeiderkomiteen har også medlemmer i distriktet. Arbeidet i AK har skaffet ml-ernes en del røtter i massene og tillit fra en del eldre progressive.

EEC-motstanden i Sandviken er svært sterk: Gjennom prøveavstemninger har over sju hundre mennesker sagt sin mening om EEC. Av dem er 58,3 % mot, 16,2 % for og 25,5 % vet ikke. Dvs. at tre firedeler har tatt et

standpunkt (ja/nei), av disse er det godt og vel tre ganger så mange mot som for. Mer eksakt: Av de som har tatt standpunkt, er 78,4 % mot og 21,6 % for.

Av annen organisert virksomhet kan nevnes idretten, der Sandviken idrettslag betyr mye, mange av medlemmene der er progressive, og laget har gått i spissen for å reise krav til kommunen om bevilgninger, og til å få i gang et ungdomsarbeid for

uorganisert ungdom.

Kirken har slått inn på nye veger for å trekke til seg ubefestet ungdom og har opprettet et «kirkotek». Fordi tiltak for ungdommen er mangelvare i bydelen klarer de å trekke til seg mange ungdommer.

Av andre tiltak for ungdom fins skolemusikkorps som trekker en del til seg, og bauekorpene med sin ennå ikke analyserte appell til alt som rører seg av bergensere.

KAMERATER I BERGEN

TA ALVORLIG PÅ SIKRINGSARBEIDET

Det er lenge sidan vi har hatt nokon diskusjon av sikringsarbeidet i organisasjonen. I laget vårt har det vore ein del slurv med sikringa i det siste. Eg trur ikkje at dette berre er »slendrian», dvs. småfeil utan politisk innhald. Eg trur »slurvinga» har si orsak i idear som kan føra til revisjonisme i politikken dersom dei ikkje blir tatt alvorleg.

Målsettinga for sikringsarbeidet vårt er å halda medlemmane og våre næraste vener, og korleis organisasjonen vår er oppbygd, løynd for våre fiendar. Kvifor gjer vi det? Det er nok å peike på nokre døme frå historia: Då tyskarane hærsette Danmark i 1940, kunne dei gå rundt og arrestera kommunistane etter arkiv, oppbygde av sikkerhetspolitiet og sosialdemokratane. Dessutan brukte

dei medlemslistene til det danske kommunistpartiet. Eit anna eksempel er Nord- Irland, der fleire hundre nord-irske nasjonalistar har vorte internerte (dvs. sette i konsentrasjonsleirar) i løpet av kort tid.

Ein del medlemmar og sympatisørar i mitt lag har reagert på slike argument med at dette er å sjå skrømt. Andre meiner at »vi er nok alt registrert så det nyttar ikkje». Men kameratar, vi veit at på same vis som for Hellas, så finst det ein Prometevsplan for Noreg og, med unntakslover og militær maktovertaking. Vi veit og at i ein revolusjonær situasjon vil monopolborgarskapet og deira lakeiar ta i bruk alle middel for å undertrykka folket slik at dei kan behalda makta. Det første dei vil prøva å knusa, er den delen av folket

FRA GRASROTA

som kan stå fram og leia ein revolusjon, nemleg marxist-leninistane og deira næraste vener.

Eit dårleg sikringsarbeid i dag vil seia at vi ikkje tek politikken vår alvorleg. Meiner vi at vi skal leia det norske folket i ein væpna oppstand mot monopolkapitalen og imperialismen, eller er det berre noko vi seier? Dersom vi meiner noko med snakket om revolusjon, må vi ikkje avværne oss sjølve på førehand ved å leggja organisasjonen open for SIPO. Slikt er sabotasje av folkets kamp.

I vårt lag har vi slurva med slike ting som navnelister, bruk av telefon o. l. Ein kamerat har hatt lister over medlemmar, vener og kontaktar, slik at han visste kven som kunne mobiliseras til utdelingsaksjonar og anna. På grunn av at vi er spreidde over eit stort område, og har vanskar med kontakten oss imellom, har telefon vorte mykje nytta til møteinnkalling og andre meldingar. Dette har gjort oss meir «effektive» på kort

sikt. Men det er ein byråkratisk effektivitet som svekkjer oss på lang sikt. Kva hjelp det å vere «effektiv» til å innkalle møte, når SIPO like effektivt kan samle opp heile laget dersom situasjonen blir skjerpaa?

Slurv av dette slaget visar at vi har illusjonar om klassestaten Noreg. Vi har idear av typen: «Det er ikkje så farleg her i landet» eller «Det er ikkje så farleg enno». Det er sjølsagt rett at Noreg ikkje er eit fascistisk land. Men Noreg er eit borgarleg klassesdiktatur. Og den herskande klassa vil ta alle middel i bruk – også fascismen – for å hindra folket si maktovertaking. Idear om at «det ikkje er så farleg her i landet» leiar til revisjonisme. Spranget frå ikkje å taka sikringspolitikken alvorleg til det å tru på ein slags fredeleg overgang til sosialismen er ikkje så langt. Difor er det dobbelt viktig at vi drøftar sikringa grundig politisk. Dårlig sikring veks fram av illusjonar og gir grobotn for revisjonisme!

Medlem av boliglag.

-
-
-
-
-

Tom side

-
-
-

Tom side

Tom side

Tom side